

Zadeva C-439/19**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

11. junij 2019

Predložitveno sodišče:

Satversmes tiesa (ustavno sodišče, Latvija)

Datum predložitvene odločbe:

4. junij 2019

Vložnik:

B

Organ, ki je storil ustavno sporno dejanje:

Latvijas Republikas Saeima (parlament Republike Latvije)

Predmet postopka v glavni stvari

Predmet postopka je razjasniti skladnost člena 14.1(2) Ceļu satiksmes likums (zakon o prometu) s členom 96 Latvijas Republikas Satversme (ustava Republike Latvije), ki se nanaša na nedotakljivost zasebnega življenja, v delu, v katerem med drugimi vprašanji določa, da so informacije o točkah, ki so bile izrečene voznikom za prometne prekrške, javno dostopne.

Predmet in pravna podlaga vložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predložitveno sodišče na podlagi člena 267 PDEU prosi za razlago Uredbe 2016/679 in Direktive 2003/98 za ugotovitev, ali državam članicam prepovedujeta, da v svoji zakonodaji določijo, da so informacije o točkah, ki so bile izrečene voznikom za prometne prekrške, javno dostopne, tako da je mogoče zadevne osebne podatke obdelovati z njihovo sporočitvijo in posredovanjem za ponovno uporabo.

Predložitveno sodišče podredno prosi tudi za razlago načel primarnosti prava Unije in pravne varnosti za pojasnitev možnosti uporabe sporne nacionalne

določbe, obravnavane v sporu o glavni stvari, in možnosti ohranitve njenih pravnih učinkov do pravnomočnosti končne odločitve, ki jo bo predložitevno sodišče sprejelo o ustavnosti navedene določbe.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „obdelava osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški ali s tem povezanimi varnostnimi ukrepi“, uporabljen v členu 10 Uredbe 2016/679, razlagati tako, da zajema obdelavo informacij o točkah, izrečenih voznikom za prometne prekrške, navedeno v sporni določbi?
2. Ne glede na odgovor na prvo vprašanje, ali se lahko določbe Uredbe 2016/679, zlasti načelo „celovitosti in zaupnosti“, navedeno v členu 5(1)(f), razlagajo tako, da državam članicam prepovedujejo, da določijo, da so informacije o točkah, ki so bile izrečene voznikom za prometne prekrške, javno dostopne, in omogočijo obdelavo zadevnih podatkov z njihovo sporočitvijo?
3. Ali je treba uvodni izjavi 50 in 154, člen 5(1)(b), člen 10 Uredbe 2016/679 in člen 1(2)(cc) Direktive 2003/98/ES razlagati tako, da nasprotujejo zakonodaji države članice, ki dovoli posredovanje informacij o točkah, izrečenih voznikom za prometne prekrške, za njihovo ponovno uporabo?
4. Če je odgovor na katero od prejšnjih vprašanj pritrdilen, ali je treba načelo primarnosti prava Unije in načelo pravne varnosti razlagati tako, da bi bilo mogoče uporabiti sporne določbe in ohraniti njene pravne učinke do pravnomočnosti končne odločitve, ki jo bo sprejelo ustavno sodišče?

Najbolj upoštevne določbe prava Evropske unije

Pogodba o delovanju Evropske unije. Člen 16(1)

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah. Člen 8(1)

Direktiva 95/46/ES (Direktiva o varstvu podatkov). Člen 94.

Uredba (EU) 2016/679 (Splošna uredba o varstvu podatkov). Uvodne izjave 4, 9, 50 in 154 ter členi 4, 5, 6, 10 in 94.

Direktiva 2003/98/ES o ponovni uporabi informacij javnega sektorja. Uvodna izjava 21 in člen 1.

Najbolj upoštevne določbe nacionalnega prava

Latvijas Republikas Satversme (ustava Republike Latvije) Členi 32, 89 in 96.

Ceļu satiksmes likums (zakon o prometu). Člena 14.1 in 43.1.

Sodu reģistra likums (zakon o registru kazni). Člen 1.

Fizisko personu datu aizsardzības likums (zakon o varstvu podatkov fizičnīh oseb).

Fizisko personu datu apstrādes likums (zakon o obdelavi podatkov fizičnīh oseb).

Informācijas atklātības likums (zakon o razšīrjanju informacij). Člen 1.

Sodna praksa Sodišča

Sodba Sodišča z dne 16. januarja 2019, Deutsche Post AG (C-496/17, EU:C:2019:26), točka 57.

Sodba Sodišča z dne 21. jūnija 2007, Stichting ROM projecten (C-185/06, EU:C:2007:370), točka 24.

Sodba Sodišča z dne 10. marca 2009, Gottfried Heinrich (C-345/06, EU:C:2009:140), točka 44.

Sodba Sodišča z dne 9. marca 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49), točka 17.

Sodba Sodišča z dne 8. septembra 2010, Winner Wetten GmbH (C-409/06, EU:C:2010:503), točka 67.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Člen 14.1(2) latvijskega zakona o prometu v spremenjeni različīci, ki je začela veljati 10. maja 2018, določa:

„(2) Informacije o vozīlu, ki je v lasti pravne osebe, [...] o pravīci posameznīka do vožnje vozīl, o globah za storītev prometnīh prekrškōv, ki so bile izrečene osebi ali niso bile plačane v zakonsko določenīh rokīh, in druge informacije, vpisane v nacionalnī register vozīl in voznīkov ter v informacijskī sistem o vlečnīh napravah in voznīkīh, se štejejo za javno dostopne informacije.“

- 2 Nacionalna delnīška družba „Ceļu satiksmes drošības direkcija“ (direktorat za varnost v cestnem prometu) (v nadaljevanju: direktorat) je v nacionalnī register vozīl in voznīkov (v nadaljevanju: nacionalnī register vozīl) vpisala točke za prometne prekrške, kar je informacija, ki je v skladu s členom 14.1(2) zakona o prometu (v nadaljevanju: sporna določba) javno dostopna in se lahko sporoči komur koli. Navedena informacija je bila posredovana za njeno uporabo dvema pravnima osebama (v nadaljevanju: gospodarska subjekta, ki nameravata ponovno uporabiti informacijo).

- 3 Vložnik je pri predložitvenem sodišču sprožil postopek v zvezi z ustavnostjo sporne določbe.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 4 **Vložnik** meni, da sporna določba ni v skladu s členom 96 ustave, ki se nanaša na nedotakljivost zasebnega življenja, saj dovoljuje obdelavo njegovih osebnih podatkov. Natančneje, informacije, navedene v registru vozil o točkah, izrečenih za prometne prekrške, je treba šteti za osebne podatke o kaznih, izrečenih v sankcijskih upravnih postopkih, in kot take spadajo na področje uporabe člena 10 Uredbe 2016/679. Trdi, da lahko osebne podatke o kaznih, izrečenih v upravnih postopkih, obdelujejo le osebe, določene z zakonom, vendar noben zakon ne podeljuje te pravice direktoratu. Kar zadeva ponovno uporabo osebnih podatkov, vložnik meni, da je treba pri izpolnjevanju in uporabi načela ponovne uporabe v celoti spoštovati načela, ki veljajo za varstvo osebnih podatkov. Trdi, da direktorat ni pooblaščen za obdelavo javno dostopne informacije, s katero razpolaga, za njeno ponovno uporabo. Vložnik poleg tega meni, da je treba pri obdelavi osebnih podatkov spoštovati načela zakonitosti, čim manjšega posredovanja, enakosti, anonimnosti, sodelovanja in preglednosti.
- 5 **Saeima** (parlament) meni, da je sporna določba v skladu s členom 96 ustave. Za razumevanje pomena sporne določbe je treba upoštevati prakso njene uporabe in pravni sistem, del katerega je. V praksi informacije o točkah, izrečenih za prometne prekrške, niso samodejno na voljo celotni javnosti. Navaja, da je sporna določba tesno povezana z uvedbo sistema točk, izrečenih za kršitve, v Latviji kot enega od načinov za izboljšanje varnosti v cestnem prometu. Ta sistem ima dve glavni nalogi: identificirati voznike vozil, ki sistematično in naklepno kršijo cestnoprometne predpise, ter preventivno vplivati na ravnanje uporabnikov cest. Teh nalog ni mogoče v celoti in učinkovito izpolniti, če te informacije niso javno dostopne. Zato je zakonodajalec z določitvijo, da je navedena informacija dostopna javnosti, zagotovil pravico tretjih oseb do dostopa do informacij, določeno v členu 100 ustave, ter hkrati izpolnitev glavnega cilja – varstva pravic tretjih oseb in javne varnosti. Po mnenju parlamenta točk, izrečenih za prometne prekrške, ni mogoče obravnavati kot podatkov o kaznih, izrečenih v upravnem postopku, v smislu člena 10 Uredbe 2016/679. Točke, izrečene za prometne prekrške, niso oblika upravne kazni. Poleg tega v Latviji poleg registra vozil obstaja register kazni, v katerega se vpišejo tako posamezniki, ki storijo kazniva dejanja, kot tudi tisti, ki storijo upravne prekrške. Člen 43.1(1) zakona o prometu izrecno določa, da se upravni prekrški, ki jih storijo vozniki, vpišejo v register kazni, medtem ko se točke, izrečene za prometne kršitve, vpišejo v register vozil. Dodaja, da čeprav se je člen 10 Uredbe 2016/679 uporabljal za točke, izrečene za prometne prekrške, obdelava navedenih točk, ki jo je izvedel direktorat, v celoti izpolnjuje zahteve navedene določbe. Obdelava teh informacij temelji na členu 6(1)(c) in (e) Uredbe 2016/679. Poleg tega nacionalna zakonodaja, ki se uporablja, določa ustrezna jamstva pravic in svoboščin posameznikov.

- 6 Po mnenju **Datu valsts inspekcija** (državna agencija za varstvo podatkov), stranke, ki je bila povabljena k sodelovanju v obravnavani zadevi, je treba za presojo ustavnosti sporne določbe najprej analizirati pravno naravo in obseg izraza „točke, izrečene za prekrške“. Namen vpisa navedenih točk, izrečenih za prometne prekrške, je imeti register upravnih prekrškov v prometu, tako da se lahko glede na število prekrškov izvedejo dodatni ukrepi za vplivanje na ravnanje voznikov. Točke, izrečene za prometne prekrške, se lahko obravnavajo kot osebni podatki v smislu Uredbe 2016/679, ker se nanašajo na identificirano fizično osebo in so del zasebnega življenja. Državna agencija za varstvo podatkov trdi, da morajo biti osebni podatki, ki vsebujejo informacije o zasebnem življenju in odgovornosti do uprave (ki izhaja iz kazni), v skladu z Uredbo 2016/679 še posebno zaščiteni. Čeprav je v sporni določbi navedeno, da so informacije o točkah, izrečenih za prometne prekrške, javno dostopne, mora biti namen zadevne omejitve temeljnih pravic nujno in nedvomno izpolnitev legitimnega cilja, ob spoštovanju načela sorazmernosti.
- 7 **Direktorat** priznava, da je obdelal podatke vložnika v registru vozil. Trdi, da je v skladu s sporno določbo ta informacija javno dostopna in da nacionalna zakonodaja ne določa omejitev njene ponovne uporabe.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 8 Kar zadeva pravno naravo sistema točk, izrečenih za prometne prekrške, predložitveno sodišče opozarja, da se v skladu s členom 43.1(1) zakona o prometu upravni prekrški, ki so jih storili vozniki, vpišejo v register kazni, točke, izrečene za prometne prekrške pa se vpišejo v register vozil. Register kazni je edini register oseb, ki so storile kazniva dejanja in upravne prekrške; vanj se vpisujejo informacije o osebah, ki so storile upravne prekrške, vključno z informacijami o storjenem upravnem prekršku in izrečeni upravni kazni. Po drugi strani je namen vpisa točk, izrečenih za prometne prekrške, v register vozil upravnih prekrškov v prometu slediti upravnim prekrškom v prometu, tako da se lahko glede na njihovo število naložijo dodatni ukrepi za vplivanje na ravnanje voznikov. Točke, izrečene za prometne prekrške, se izbrišejo, ko zastarajo.
- 9 Predložitveno sodišče opozarja, da so informacije o fizičnih osebah zajete v pojmu „pravice do nedotakljivosti zasebnega življenja“, ki je navedena v členu 96 ustave. Področje uporabe tega pojma vključuje obdelavo podatkov, ki se nanašajo na zasebno življenje posameznika, ter njihovo sporočanje in shranjevanje.
- 10 Za pojasnitev vsebine nacionalne zakonodaje in njeno uporabo je treba upoštevati pravo Evropske unije in njegovo razlago v sodni praksi Sodišča. V skladu s členom 16 PDEU(1) in členom 8(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ima vsakdo pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj, pri čemer to varstvo ureja Uredba 2016/679. Glede obdelave podatkov se predložitveno sodišče sklicuje na sodno prakso Sodišča (sodba Deutsche Post, C-496/17, točka 57), ki priznava, da mora biti kakršna koli obdelava osebnih podatkov po

eni strani v skladu z načeli glede kakovosti podatkov, ki so določena v členu 5 Uredbe 2016/679, in po drugi strani ustrezati enemu od meril za zakonitost obdelave podatkov, ki so navedena v členu 6 te uredbe. Splošno sodišče poleg tega opozarja, da se v skladu s členom 10 Uredbe 2016/679 obdelava osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški ali s tem povezanimi varnostnimi ukrepi na podlagi člena 6(1) izvaja le pod nadzorom uradnega organa ali če obdelavo dovoljuje pravo Unije ali pravo države članice, ki zagotavlja ustrezne zaščitne ukrepe za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Iz sodne prakse predložitvenega sodišča izhaja, da je treba nekatere kategorije osebnih podatkov še posebno varovati. Ker se v skladu s členom 10 Uredbe 2016/679 obdelava navedenih podatkov izvaja le pod nadzorom uradnega organa ali če obdelavo dovoljuje pravo Unije ali pravo države članice, ki zagotavlja ustrezne zaščitne ukrepe za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, je na podlagi zakonodaje držav članic lahko dovoljeno izvajanje obdelave podatkov, tudi v obliki sporočanja, le osebam, ki so navedene v zadevni določbi. Zato, na prvem mestu, to pomeni, da je mogoča le taka nadaljnja obdelava navedenih podatkov, ki se izvaja pod nadzorom uradnih organov. Na drugem mestu, opredelitev določene informacije kot javno dostopne lahko po svoji naravi izključuje določitev ustreznih jamstev glede pravic in svoboščin posameznikov, saj je ta informacija vsakomur na voljo. Predložitveno sodišče zato ugotavlja, da področje uporabe člena 96 ustave vključuje zaščito informacij v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški fizičnih oseb.

- 11 Predložitveno sodišče ugotavlja, da ima v skladu s sporno določbo vsakdo subjektivno pravico, da direktorat zaprosi in od njega pridobi informacijo iz registra vozil v zvezi s točkami, izrečenimi voznikom za prometne prekrške. Vendar iz spisa izhaja, da se pri praktični uporabi sporne določbe informacija zagotovi, če tisti, ki zanjo zaprosi, navede osebno identifikacijsko številko zadevnih voznikov. Iz tega izhaja, da je treba informacijo o imenu in priimku fizičnih oseb, ki jih je mogoče identificirati, in točke, ki so jim bile izrečene za prometne prekrške, v skladu s členom 96 ustave obravnavati kot osebne podatke, njihovo sporočitev pa kot obdelavo osebnih podatkov.
- 12 Predložitveno sodišče meni, da je treba v obravnavani zadevi pojasniti vsebino člena 10 Uredbe 2016/679. Navedeni člen se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški ali s tem povezanimi varnostnimi ukrepi. *Prima facie* se ta določba ne nanaša na podatke o kaznih v primerih upravnega prekrška. V skladu z uvodno izjavo 9 Uredbe 2016/679 cilji in načela Direktive 95/46/ES še vedno veljajo, v skladu s členom 94(2) navedene uredbe pa se sklicevanja na razveljavljeno direktivo štejejo kot sklicevanja na Uredbo 2016/679. Člen 8(5) Direktive 95/46/ES je določal, da se lahko obdelava podatkov v zvezi s prekrški, kazenskimi obsodbami ali varnostnimi ukrepi izvaja samo pod nadzorom uradnega organa ali pa če nacionalna zakonodaja določi ustrezne posebne zaščitne ukrepe ob upoštevanju odstopanj, ki jih lahko zagotovi država članica na podlagi nacionalnih predpisov, ki določajo ustrezne posebne zaščitne ukrepe. Vendar se kakršni koli celoviti registri kazenskih obsodb se

vodijo samo pod nadzorom uradnega organa. Države članice lahko določijo, da se podatki v zvezi z upravnimi kaznimi ali sodbami v civilnih zadevah lahko tudi obdelujejo pod nadzorom uradnega organa. Po navedbah predložitvenega sodišča so zato morale države članice med veljavnostjo Direktive 95/46 pri obdelavi osebnih podatkov v zvezi s prekrški, kazenskimi obsodbami ali varnostnimi ukrepi izpolnjevati posebne zahteve, potrjevanje posebnih določb o osebnih podatkih v zvezi z upravnimi kaznimi pa je ostajalo v pristojnosti držav članic. V Latviji so bile zahteve Direktive 95/46/ES prenesene, natančneje, z zakonom o varstvu podatkov fizičnih oseb, ki je v členu 12 določal, da lahko podatke, ki se med drugim nanašajo na kazenske obsodbe in kazni, izrečene v upravnih postopkih, obdelujejo le z zakonom določene osebe v primerih, prav tako določenih z zakonom. Ta zakon je bil razveljavljen 5. julija 2018, ko je začel veljati zakon o varstvu podatkov fizičnih oseb, s katerim se od uporabe Uredbe 2016/679 poskušajo ustvariti predhodni pravni pogoji za vzpostavitev sistema varstva podatkov fizičnih oseb na nacionalni ravni. Zato so bile več kot 10 let, do začetka veljavnosti Uredbe 2016/679, v latvijskem pravnem redu določene podobne zahteve za obdelavo osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in kaznimi, izrečenimi v upravnih postopkih. Predložitveno sodišče opozarja, da je treba v skladu z uvodno izjavo 4 Uredbe 2016/679 pravico do varstva osebnih podatkov obravnavati glede na vlogo, ki jo ima v družbi. Vloga člena 10 Uredbe 2016/679 v družbi je ščititi osebne podatke v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški, da zasebno in poklicno življenje posameznika ne bi neupravičeno trpelo, ker je bil v preteklosti kaznovan. Ta vloga bi se lahko podobno uporabljala za varstvo osebnih podatkov, ki se nanašajo tako na obsodbe v kazenskih zadevah kot tudi na kazni, izrečene v sankcijskih upravnih postopkih. Poleg tega je predložitveno sodišče glede na člen 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah in sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice priznalo, da je mogoče sankcijske upravne postopke v zvezi z jamstvi, ki izhajajo iz pravice do poštenega sojenja, po nekaterih merilih opredeliti kot kazenske zadeve. Čeprav člen 10 Uredbe 2016/679 določa tudi posebna pravila za obdelavo osebnih podatkov v zvezi z upravnimi kaznimi in prekrški v položaju, kakršen izhaja iz spisa, informacije o točkah, izrečenih posamezniku za prometne prekrške, ni mogoče šteti za javno dostopno informacijo. V zvezi z vprašanjem predložitvenega sodišča ni ustaljene sodne prakse Sodišča. V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da so v določbah Uredbe 2016/679 navedene jasne in natančne obveznosti, ki bi bile z vidika njihovega izpolnjevanja ali posledic neodvisne od poznejšega sprejetja pravnega akta. Tako v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti doktrine *acte clair* in obstajajo dvomi, ali Uredba 2016/679 dejansko nalaga posebne zahteve za obdelavo osebnih podatkov v zvezi s sankcijskimi upravnimi postopki.

- 13 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba pri vsaki obdelavi osebnih podatkov izpolnjevati tudi načela glede kakovosti podatkov, ki so določena v členu 5 Uredbe 2016/679, vključno z načelom „celovitosti in zaupnosti“. To načelo je razvidno iz člena 5(1)(f) Uredbe 2016/679 in določa, da se osebni podatki obdelujejo na način, ki zagotavlja ustrezno varnost osebnih podatkov, vključno z zaščito pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo. Poleg tega bi bilo treba v skladu z uvodno izjavo 39 Uredbe 2016/679 osebne podatke obdelovati na

način, ki zagotavlja ustrezno varnost in zaupnost osebnih podatkov, tudi za preprečitev nedovoljenega dostopa do navedenih podatkov. V primeru, ki izhaja iz spisa, je v sporni določbi navedeno, da je informacija o točkah, izrečenih voznikom za prometne prekrške (ki jih predložitveno sodišče obravnava kot osebne podatke), dostopna javnosti in omogoča njeno sporočitev (kar predložitveno sodišče šteje za obdelavo osebnih podatkov) komur koli, ne glede na to, ali ima razumne razloge za pridobitev navedene informacije ali ne. Predložitveno sodišče meni, da se, kadar se določi, da so osebni podatki dostopni javnosti, lahko zgodi, da ni mogoče zagotoviti ustrezne varnosti in zaupnosti navedenih podatkov. V sporni določbi je v bistvu navedena brezpogojna obdelava teh osebnih podatkov v obliki sporočanja, poleg tega pa direktoratu omogoča, da na zahtevo sporoči informacijo v zvezi s temi osebnimi podatki brez sprejetja varnostnih ukrepov glede osebnih podatkov. Zato je treba za odločitev o postopku pojasniti vsebino načela „celovitosti in zaupnosti“, navedenega v členu 5(1) Uredbe 2016/679.

- 14 Predložitveno sodišče meni, da je lahko za odločitev o obravnavani zadevi pomembno preučiti, ali se lahko informacija o točkah, izrečenih voznikom za prometne prekrške, posreduje za njeno ponovno uporabo. Zahteve Direktive 2003/98 so bile v Latviji prenesene z zakonom o razširjanju informacij. Direktiva 2003/98 v skladu s svojo uvodno izjavo 21 in členom 1(4) ne posega v raven varstva posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in v nobenem primeru ne vpliva nanjo v skladu z določbami zakonodaje Unije in državne zakonodaje, zlasti Uredbe 2016/679. Tudi v uvodni izjavi 154 Uredbe 2016/679 je poudarjeno, da se z Direktivo 2003/98 ne spreminjajo obveznosti in pravice iz te uredbe. Člen 5 Uredbe 2016/679 določa načela glede obdelave osebnih podatkov, vključno z načelom „omejitve namena“, v skladu s katerim so osebni podatki zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni. Po presoji predložitvenega sodišča v primeru, da se lahko informacija o točkah, izrečenih voznikom za prometne prekrške, sporoči komur koli, vključno z gospodarskima subjektoma, ki nameravata ponovno uporabiti informacijo, ne bi bilo mogoče ugotoviti namenov nadaljnje obdelave podatkov in v bistvu ne bi bilo mogoče oceniti, ali se osebni podatki obdelujejo na način, ki je nezdržljiv z navedenimi cilji. Člen 10 Uredbe 2016/679 določa posebne zahteve za obdelavo osebnih podatkov v zvezi s kazenskimi obsodbami in prekrški ali s tem povezanimi varnostnimi ukrepi. Če je treba pri teh zahtevah upoštevati sistem dostopa, ki omejuje dostop do določene informacije zaradi varstva osebnih podatkov, v smislu uvodne izjave 154 Uredbe 2016/679 in člena 1(2)(cc) Direktive 2003/98, se osebni podatki, na katere se nanaša člen 10 Uredbe 2016/679, ne morejo posredovati za njihovo ponovno uporabo. Zato bi lahko bilo za odločitev o obravnavani zadevi koristno pojasniti, ali je treba v uvodni izjavi 50 in 154, člen 5(1)(b), člen 10 Uredbe 2016/679 in člen 1(2)(cc) Direktive 2003/98/ES razlagati tako, da nasprotujejo zakonodaji države članice, ki dovoli posredovanje informacij o točkah, izrečenih voznikom za prometne prekrške, za njihovo ponovno uporabo.

- 15 Kar zadeva ohranitev učinkov sporne določbe, predložitveno sodišče opozarja, da če se v primeru, ki izhaja iz spisa, meni, da je sporna določba v nasprotju z določbami Uredbe št. 2016/679 in členom 96 ustave, bi lahko nacionalno sodišče odločilo o tem, kdaj navedena določba preneha veljati. Vendar predložitveno sodišče navaja, da je treba pri sprejetju te odločitve upoštevati, da je načelo pravne varnosti del pravnega reda Unije. Kot je priznalo Sodišče v sodbi Heinrich (C-345/06), načelo pravne varnosti zahteva, da ureditev Unije omogoči osebam, na katere se nanaša, da se natančno seznanijo z obsegom obveznosti, ki jim jih nalaga. Po mnenju predložitvenega sodišča je treba načelo pravne varnosti presojati v povezavi z načelom primarnosti prava Unije, v skladu s katerim je učinek določb Pogodbe in aktov institucij, ki se neposredno uporabljajo, v njihovih razmerjih z notranjim pravom držav članic ta, da se zgolj zaradi njihovega začetka veljavnosti samodejno prenehajo uporabljati vse neskladne določbe nacionalne zakonodaje. Vendar je v skladu z dosedanjo sodno prakso Sodišča na podlagi nujnih razlogov pravne varnosti v zvezi z javnimi in zasebnimi interesi izjemoma mogoče, da obstaja položaj, v katerem se ob izpolnjevanju zahtev, ki jih lahko naloži le Sodišče, omeji primarnost prava Unije (sodba z dne 8. septembra 2010, Winner Wetten GmbH, C-409/06, EU:C:2010:503, točka 67). Po mnenju predložitvenega sodišča lahko v obravnavani zadevi obstajajo ti razlogi pravne varnosti, tako da se sporna določba, čeprav ni v skladu z določbami Uredbe 2016/679, vseeno uporablja, pravni učinki te določbe pa se ohranijo do pravnomočnosti končne odločitve predložitvenega sodišča. Zato se lahko za odločitev o obravnavani zadevi zdi koristno razložiti načelo pravne varnosti in načelo primarnosti prava Unije.